

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 239

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 martie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
47.		49.	
— Lege pentru completarea art. 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții	2	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2004 pentru modificarea denumirii și clasificării mărfurilor din Tariful vamal de import al României și a taxelor vamale aferente acestora.....	4
134.		136.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții.....	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2004 pentru modificarea denumirii și clasificării mărfurilor din Tariful vamal de import al României și a taxelor vamale aferente acestora	4
★			
48.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante.....	3	Decizia nr. 60 din 1 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România	5-6
135.		Decizia nr. 121 din 1 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 și ale art. 385 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.....	7-8
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante	3		
★			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea art. 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Articolul 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 4 iulie 2001, se completează cu o literă nouă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) contribuția Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, în cuantum de 15 miliarde lei, din încasările aferente valorificării creanțelor preluate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată, cu modificările ulterioare, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (1) din acest act normativ.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 47.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea art. 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 7 din Legea nr. 333/2001 privind unele măsuri pentru diminuarea consecințelor încetării răscumpărării de unități de fond de către Fondul Național de Investiții și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 134.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2003
privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111 din 24 octombrie 2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 26 octombrie 2003, cu următoarea modificare:

— **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Veniturile încasate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului din valorificarea activelor bancare neperformante, rămase după deducerea cheltuielilor prevăzute în bugetul acestei instituții și efectuate în conformitate cu prevederile legale în vigoare, se utilizează pentru răscumpărarea titlurilor de stat, în vederea diminuării datoriei publice interne.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 48.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2003
privind utilizarea veniturilor din privatizare
și din valorificarea activelor bancare neperformante**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2003 privind utilizarea veniturilor din privatizare și din valorificarea activelor bancare neperformante și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 135.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2004
pentru modificarea denumirii și clasificării mărfurilor din Tariful vamal de import
al României și a taxelor vamale aferente acestora****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a al României și a taxelor vamale aferente acestora, Guvernului nr. 94 din 10 noiembrie 2004 pentru modificarea publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, denumirii și clasificării mărfurilor din Tariful vamal de import nr. 1.115 din 27 noiembrie 2004.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 17 martie 2005.
Nr. 49.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2004
pentru modificarea denumirii și clasificării mărfurilor
din Tariful vamal de import al României
și a taxelor vamale aferente acestora**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2004 pentru modificarea denumirii și clasificării mărfurilor din Tariful vamal de import al României și a taxelor vamale aferente acestora și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2005.
Nr. 136.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 60**

din 1 februarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, excepție ridicată de Irina Szacsco și Florin Bogdan Ghițescu în Dosarul nr. 44/2004 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 ianuarie 2005 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării la data de 1 februarie 2005.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 44/2004, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 261/2002 și Legea nr. 362/2003.** Excepția a fost ridicată de Irina Szacsco și Florin Bogdan Ghițescu într-o cauză având ca obiect restituirea unor monede din aur.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție privitoare la egalitatea în drepturi, întrucât creează o inegalitate între cetățenii care au predat obiectele din metal prețios Băncii Naționale, respectând legile în vigoare la momentul predării, și cetățenii ale căror obiecte de aceeași natură au fost preluate abuziv, tocmai datorită faptului că încălcase legile respective. Discriminarea constă în faptul că prima categorie de cetățeni nu mai poate solicita restituirea acestora, fiind sancționați de textul de lege criticat, pe când cea de-a doua categorie de cetățeni pot obține restituirea obiectelor din metal prețios pe care au refuzat să le predea.

Judecătoria Sectorului 1 București opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „noțiunea de preluare abuzivă nu exclude de sub incidența sa” persoanele care au predat obiectele din metale prețioase Băncii Naționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Textul de lege supus controlului de constituționalitate este cuprins în art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004. Acesta nu aduce atingere art. 16 din Constituție, întrucât persoanele ale căror obiecte din metale prețioase au fost preluate abuziv nu se află în aceeași situație cu persoanele care își îndeplineau obligațiile de predare a metalelor prețioase și beneficiau, în temeiul art. 59 alin. (1) din Decretul nr. 244/1978, de contravaloarea în lei a acestora.

De asemenea, „nu sunt afectate criteriile nediscriminării” consacrate de art. 4 alin. (2) din Legea fundamentală, în acest sens statuând și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 157 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 10 mai 2004.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Textul de lege criticat nu instituie nici o condiție sau element de natură să determine aplicarea unui tratament juridic diferit persoanelor aflate în ipoteza normei atacate. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „principiul egalității între cetățeni este înfrânt doar atunci când unor situații de fapt identice le corespund tratamente juridice diferite, fără să existe o motivare obiectivă sau rezonabilă”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase în România, introdus prin pct. 31 al articolului unic din Legea nr. 261/2002. Prin pct. 17 al articolului unic din Legea nr. 362/2003 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2003 pentru perfecționarea cadrului legislativ privind regimul metalelor prețioase în România, art. 34¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost modificat, fără a se schimba însă esența reglementării juridice. Totodată, în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 24/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2003, ordonanța criticată a fost republicată sub un alt titlu, dându-se textelor o nouă numerotare, art. 34¹ alin. (1) devenind în acest fel art. 26 alin. (1).

Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 a fost modificat și completat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 591/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.224 din 20 decembrie 2004, având următorul cuprins: „*Persoanele fizice și juridice ale căror obiecte din metale prețioase, aliaje ale acestora și pietre prețioase de natura celor prevăzute la art. 4 au fost preluate abuziv pot solicita restituirea acestora judecătoriei în raza căreia domiciliază sau își au sediul, până la data de 31 decembrie 2006.*”

Având în vedere că textul de lege, în actuala redactare, a menținut soluția legislativă de principiu cuprinsă în art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, Curtea Constituțională urmează a se pronunța asupra art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență

a Guvernului nr. 190/2000, așa cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 591/2004.

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 din Constituție privitoare la *egalitatea în drepturi*.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, raportate la prevederile art. 16 din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 374 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 27 octombrie 2004, respingând excepția de neconstituționalitate cu următoarea motivare: „[...] excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România este neîntemeiată, deoarece textele normative criticate nu aduc atingere principiului fundamental al egalității cetățenilor în drepturi, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituție, republicată.

Astfel cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale și în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității între cetățeni este înfrânt atunci când unor situații de fapt identice le corespund tratamente juridice diferite, fără se existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, textul de lege criticat nu instituie nici o condiție sau element care să determine aplicarea unui tratament juridic diferit persoanelor aflate în aceeași situație juridică, respectiv în ipoteza normei atacate.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 591/2004, urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 190/2000 privind regimul metalelor prețioase, aliajelor acestora și pietrelor prețioase în România, excepție ridicată de Irina Szacsko și Florin Bogdan Ghițescu în Dosarul nr. 44/2004 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 februarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 121
din 1 martie 2005referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 și ale art. 385¹ alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Toader Ignat în Dosarul nr. 962/2004 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 962/2004, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Toader Ignat în recursul declarat împotriva Încheierii din 3 noiembrie 2004 prin care Tribunalul Mureș a respins cererea acestuia de revocare a arestării preventive luate față de el, precum și cererea de înlocuire a arestării preventive cu obligarea de a nu părăsi localitatea sau aceea de a nu părăsi țara, prevăzută la art. 136 alin. 1 lit. b) și c) din Codul de procedură penală, apreciind că nu au încetat cauzele și condițiile care au dus la arestarea inculpatului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, și ale art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul la apărare, deoarece nu prevăd calea de atac a recursului și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de revocare a măsurii arestării preventive.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, prin conținutul lor nefiind încălcate drepturile fundamentale cuprinse în art. 21 (accesul liber la justiție) și art. 24 (dreptul la apărare) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală în raport cu prevederile art. 21 și 24 din Constituție este neîntemeiată. Se apreciază că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege. Totodată, arată că textele dispozițiilor de lege criticate nu aduc nici o atingere exercițiului dreptului la apărare garantat de art. 24 din Legea fundamentală, deoarece inculpatul-recurent va putea să-și exercite apărarea atacând cu recurs încheierea prin care se respinge cererea de revocare ori de înlocuire a măsurii arestării preventive o dată cu sentința sau decizia recurată.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că prevederile art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Din cuprinsul încheierii de sesizare rezultă că este contestată legitimitatea constituțională a dispozițiilor art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală. Se constată însă că, în realitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 141 din Codul de procedură penală, obiectul excepției îl constituie doar dispozițiile alin. 1 al acestui articol, iar nu ale întregului articol, autorul excepției considerând textul art. 141 din Codul de procedură penală ca fiind neconstituțional, deoarece nu prevede calea de atac a recursului și împotriva încheierii prin care se respinge cererea de revocare a măsurii arestării preventive (cale de atac prevăzută de alin. 1 contra altor încheieri privind măsurile preventive). Or, alin. 2 și 3 ale aceluiași articol se referă la recursul declarat împotriva acelor încheieri prin care s-a dispus luarea unei măsuri preventive, dispoziții care nu fac obiectul criticilor de neconstituționalitate. Astfel fiind, Curtea Constituțională se va pronunța numai asupra constituționalității dispozițiilor art. 141 alin. 1 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următoarea redactare:

— Art. 141 alin. 1: „Încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care se constată încetarea de drept a arestării preventive, poate fi atacată separat, cu recurs, de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.”;

— Art. 385¹ alin. 2: „Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 126 și ale art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi.

În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât o dată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus.

Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru constituțional, cât și în Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 pct. 1 dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

Faptul că încheierea prin care se respinge cererea de revocare a măsurii arestării preventive nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului, iar pe de altă parte, prin aceea că ea poate fi atacată cu recurs o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Referitor la susținerile autorului excepției privind încălcarea dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, se constată că textele de lege criticate nu aduc atingere acestui drept, întrucât persoana interesată își poate formula apărări în cadrul căii de atac prevăzute de lege, care se exercită împotriva hotărârii prin care s-a soluționat fondul cauzei.

De altfel, asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 141 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 288 din 1 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 16 ianuarie 2002, Decizia nr. 182 din 20 iunie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 9 octombrie 2002, și, mai recent, prin Decizia nr. 458 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 18 ianuarie 2005, respingând excepția ca fiind neîntemeiată. Soluția adoptată, ca și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 și ale art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Toader Ignat în Dosarul nr. 962/2004 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 013384